

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: **J.**, bytom **R.**, zastúpená **O.**, bytom **D.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne**, nám. Sv. Anny č. 7, Trenčín, **za účasti: 1/** Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdkova č. 36, **2/** Lesy Slovenskej republiky, š.p., zastúpený advokátkou JUDr. **X.**, Advokátska kancelária v T., **3/** **P.**, **P.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 16. novembra 2007 č. 2007/00183-034/SM, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp 5/2008-24 zo dňa 12. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp 5/2008-24 zo dňa 12. marca 2008 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu zo dňa 16. novembra 2007 č. 2007/00183-034/SM **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu, uvedené v záhlaví tohto rozsudku, ktorým odporca navrhovateľke nenavrátil vlastníctvo a nepriznal právo na náhradu k žiadaným pozemkom, nachádzajúcich sa v kat. úz. Z. z dôvodu nesplnenia podmienky podľa § 2, § 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátenie vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len reštitučný zákon), potvrdil. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a konania mu predchádzajúceho dospel k názoru, že v správnom konaní bolo preukázané, že navrhovateľka ako oprávnená osoba včas podala žiadosť o navrátenie vlastníctva, ale neboli jednoznačne preukázané skutočnosti podľa § 3 reštitučného zákona - reštitučný titul. Konštatoval, že v danej veci bolo jednoznačne zistené, že v rozhodnom období t. j. od 25.2.1948 do 31.12.1989 nedošlo k prechodu vlastníctva k žiadaným pozemkom na štát alebo inú právnickú osobu, vlastníctvo bolo zachované pôvodným vlastníkom, vedeným v pozemkovej knihe, ako aj, že medzi účastníkmi nie je sporné, že ide o lesné pozemky a preto aj z tohto dôvodu neprichádza do úvahy reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. d/ reštitučného zákona (tento sa týka spoločných nehnuteľností zriadených podľa zák. čl. X/1913, § 1 ods.1, § 2 písm. a/, b/ zákona č. 81/1949 Zb.). Poukázal na to, že doklad, ktorý pripojila navrhovateľka k odvolaniu, nie je dokladom o prechode vlastníctva, ale rieši len hospodárenie na nehnuteľnostiach a nárok navrhovateľky nepotvrďuje. Námietku navrhovateľky, že niektorým členom spoločenstva boli pozemky vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov), považoval za nedôvodnú, pretože odporca bol povinný sám posúdiť zákonné predpoklady pre navrátenie vlastníctva podľa reštitučného zákona a nemohol vychádzať z rozhodnutia pozemkového úradu, ktorý rozhodoval podľa zákona o pôde a toto rozhodnutie nie je predmetom tohto konania a odporcu nezaväzuje. Podľa názoru krajského súdu odporca ako správny orgán v preskúmvanej veci dostatočne a spoľahlivo zistil skutkový stav a rozhodol v súlade so zákonom. Stotožnil sa s právnym názorom odporcu, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam žiadaných navrhovateľkou, a preto napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p., navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, pretože bola v konaní neúspešná.

Proti uvedenému rozsudku sa v zákonnej lehote odvolala navrhovateľka, žiadajúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zaviazá odporcu, aby jej navrátil vlastníctvo k žiadaným nehnuteľnostiam. Nesúhlasila s názorom súdu prvého stupňa uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, ako aj s názorom správneho orgánu, v zmysle ktorého nemá právo na navrátenie vlastníctva. Konštatovala, že správny orgán vykonal dokazovanie vo veci nedostatočne, v konaní nezistil riadne a úplne skutkový stav veci a vec nesprávne právne posúdil. Poukázala na to, že v prejednávannej veci je niekoľko protichodných vyjadrení, pretože odporca tvrdil, že časť predmetných pozemkov bola prevedená do vlastníctva JRD po roku 1989 a z toho dôvodu jej nemôže byť prinavrátený podiel z týchto pozemkov, Slovenský pozemkový fond tvrdil, že predmetné pozemky nemali byť prevedené do vlastníctva JRD, ale Slovenskému pozemkovému fondu a JRD sa vyjadrilo tak, že nemá k dispozícii listiny vzťahujúce sa k týmto nehnuteľnostiam.

Odporca a zúčastnené osoby navrhovali, aby odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z jeho vecne správnych dôvodov potvrdil.

Slovenský pozemkový fond vo vyjadrení k odvolaniu súčasne namietal správnosť tvrdení navrhovateľky. Uviedol, že vo svojom vyjadrení k jej opravnému prostriedku prezentoval svoj názor, v zmysle ktorého predmetné pozemky nemali byť prevedené do vlastníctva JRD, ale mali byť do KN zapísané na pôvodných vlastníkov (členov Urbárskeho spoločenstva) v príslušných podieloch a rozhodnutie Pozemkového úradu Trenčín č. 1604/92/1/PÚ vôbec nemalo byť vydané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s §§ 212 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný nevyhovel nároku navrhovateľke uplatnenému podľa reštitučného zákona na navrátenie vlastníctva k žiadaným nehnuteľnostiam, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmovacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný v rámci konania podľa reštitučného zákona navrhovateľke nepriznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v žiadanom podiele.

Medzi účastníkmi ostal sporný výklad ustanovenia § 3 ods. 1 reštitučného zákona.

Podľa § 5 ods. 1, 2, 3, 5 reštitučného zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok, a zároveň preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne. Rozhodnutie o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 vydá obvodný pozemkový úrad. Na konanie podľa odseku 2 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní. Proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu podľa odsekov 2 a 4 možno podať opravný prostriedok na súde.

Podľa § 3 ods. 1 reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku:

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí vecí alebo zhabaní vecí v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,**

- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárnikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,

- q) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- r) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- s) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Podľa § 2 ods. 1, 2, právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby poradiť taxatívne ustanovenom v písmene a/ až e/.

Predpokladom navrátenia vlastníctva k pozemkom alebo priznania náhrady za nehnuteľnosti, ktoré nie je možné vydať podľa reštitučného zákona bolo, aby si oprávnená osoba uplatnila reštitučný nárok na pozemkovom úrade v zmysle § 5 ods. 1 uvedeného zákona a súčasne **preukázala splnenie zákonných podmienok oprávnenej osoby ustanovených v § 2 ods. 1, 2, ako aj že žiadané nehnuteľnosti prešli v zákonnej dobe (od 25.2.1948 do 1.1.1990) na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku skutočností taxatívne ustanovených v § 3 ods. 1, 2, 3**, právo na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady si oprávnená osoba uplatnila v lehote ustanovenej v § 5 ods. 1 (do 31.12.2004) a žiadané pozemky ku dňu odňatia mali charakter pôdy podľa § 1 ods. 1 ako aj, že žiadané nehnuteľnosti neboli vydané podľa zákona o pôde (zákon č. 229/1991 Zb.).

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 5 reštitučného zákona v spojení s § 5 ods. 5 písm. g/ zákona

č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 2 a 3 reštitučného zákona platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) podľa § 5 ods. 3 reštitučného zákona.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie. (§ 32 Správneho poriadku).

Správny orgán v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si nežadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutočný stav, a preto jeho právny názor bol skutkovo a právne nesprávny, z ktorých dôvodov v danej veci neboli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie jeho rozhodnutia súdom prvého stupňa podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že navrhovateľka ako oprávnená osoba si dňa 29.12.2004, v zákonnej lehote, uplatnila na Pozemkovom úrade v Trenčíne v zmysle reštitučného zákona nárok podľa § 3 ods. 1 písm. d/ na navrátenie pozemkov nachádzajúcich sa v kat. úz. Z. zapísané v PKV č. 21, 149, 96, 144 v podiele 1/16, ktoré prešli na štát podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb., reštitučný nárok si uplatnila po pôvodnom vlastníkovi, ktorý bol jej otec, J. zomrelom dňa 25.7.1974. Obvodný pozemkový úrad v Trenčíne rozhodnutím č. 2007/00183-034/SM zo dňa 16.11.2007 rozhodol tak, že navrhovateľka nespĺňa podmienky na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. Z., špecifikovaných vo výroku (parc. č. 1447, 1448, 1559/1, 1493/1, 1527, 1548, 1552/2, 1554/2, 1559/2, 1572, 1489/2, 1490, 1048, 1068), podľa § 2, 3 reštitučného zákona, pretože nehnuteľnosti neprešli na štát ani inú právnickú osobu v období od 25.2.1948 do 1.1.1990

spôsobom podľa § 3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že správny orgán na základe zistených údajov, známych skutočností a doložených dokladov dospel k záveru, že predmetné urbárske nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom rozhodnutia ako lesné pozemky neprešli v rozhodnom období do vlastníctva JRD spôsobom podľa § 3 ods. 1, písm. d/ reštitučného zákona ako bolo uvedené v uplatnení nároku, z ktorých dôvodov neboli splnené zákonné podmienky na navrátenie vlastníctva alebo priznanie náhrady.

Odvolací súd z administratívneho spisu zistil, že pozemky, ktoré boli predmetom preskúmaného rozhodnutia boli v pozemkovej knihe kat. úz. Z. zapísané ako spoločný majetok bývalých urbárikov obce Veľké Z. a to parc. č. 1447 a 1448 vo vložke č. 21, parc. č. 1493/1, 1527, 1548, 1552/2, 1554/2, 1559/2 a 1572 vo vložke č. 146, parc. č. 1489/2 a 1490 vo vložke č. 162 a parc. č. 1048 a 1068 vo vložke č. 720.

Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán preskúmaným rozhodnutím rozhodoval o nehnuteľnostiach, ku ktorým si navrhovateľka neuplatnila reštitučný nárok, pretože z jej žiadosti o navrátenie vlastníctva podľa reštitučného zákona vyplýva, že si uplatnila nárok na spoločné nehnuteľnosti v kat. úz. Z. zapísané v PKV č. 21, 149, 96, 144, pričom predmetom preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu boli aj nehnuteľnosti zapísané v PKV č. 146, 162 a 720.

Vzhľadom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu tým, že správny orgán preskúmaným rozhodnutím rozhodol o nehnuteľnostiach zapísaných v pozemkovej knihe kat. úz. Z. vo vl. č. 146, 162 a 720 napriek tomu, že navrhovateľka si v žiadosti zo dňa 29.12.2004 neuplatnila reštitučný nárok k týmto nehnuteľnostiam, rozhodol v rozpore s § 5 ods. 2 v spojení s § 2 ods. 1, 2 reštitučného zákona, ktorá skutočnosť má za následok nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Pokiaľ ide o nehnuteľnosti parc. č. 1447 a 1448 zapísané v pozemkovej knihe kat. úz. Z. vl. č. 21, ku ktorým si navrhovateľka žiadosťou zo dňa 29.12.2004 uplatnila reštitučný nárok, odvolací súd zastáva názor, že správny orgán si nezadovážil dostatok skutkových zistení a aj zo zistených skutkových okolností vyvodil nesprávny právny názor.

Z administratívneho spisu odvolací súd zistil, že predmetné pozemky sú vedené v pozemkovej knihe ako druh pozemku - les D., podľa identifikácie parciel údajov registra C

KN sú vedené ako druh pozemku - ostatná plocha a podľa výpisu z listu vlastníctva č. 1389 kat. úz. Z. sú tieto pozemky vedené ako druh pozemku – orná pôda; ONV pôdohospodársky odbor rady ONV v Trenčíne rozhodnutím zo dňa 17.11.1955 č. Pôd.-2659/1955 dal bývalým urbárikom - pasienkové spoločenstvo, komposesorát v Z. podľa § 5 ods. 2 zákona č. 81/1949 Zb. výpoveď z hospodárenia na spoločnom majetku uvedenom v § 2 tohto zákona, pretože tento majetok prešiel do vlastníctva JRD v Z. dňom jeho založenia; Odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva Rady ONV v Trenčíne v rozhodnutí zo dňa 21.6.1958 č. 981/58 (resp. č. 982/58 - z predloženej kópie nie je zrozumiteľné číslo tohto rozhodnutia) konštatuje zistenie, že Lesné spoločenstvo v Z. bolo podľa § 1 písm. a/ zákona č. 2/1958 Zb. zrušené a súčasne odovzdal nehnuteľnosti zapísané v pozemkovej knihe kat. úz. Z. Krajskej správe lesov Bratislava t. č. Pezinok podľa § 2 ods. 1 zákona č. 2/1958 Zb.; z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že vtedajší správny orgán zistil, že lesné spoločenstvo v Z. malo v držbe a užívaní spoločný les a kat. úz. Z., ktorý bol v nerozdielnom vlastníctve komposesorátov a bývalých urbarialistov, ako aj, že tieto spoločenstevné útvary sa podľa § 1 zákona č. 2/1958 Zb. zrušili a spoločné lesy nimi užívané treba podľa ustanovení uvedeného zákona odovzdať do obhospodarovania Krajskej správe Lesov Bratislava t. č. Pezinok; na základe podielového menoslovu v nerozdielnom stave spoločne užívaného lesného majetku býv. urb. obce Z. bol J. s manž. - otec navrhovateľky.

Podľa § 3 ods. 1, písm t/ reštitučného zákona oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy (§§ 37 a nasl. Zákona č. 330/1991 Zb.).

Podľa § 37 ods. 1, 3 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov spoluvlastníckymi podielmi, ktoré sa majú vydať podľa osobitného predpisu (§ 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 229/1991 Zb., Zákon č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 217/2004 Z.z.) alebo ku ktorým zaniká užívacie právo, (§ 22 ods. 1 zákona č. 229/1991 Zb.) sa rozumejú aj užívacie podiely alebo iné práva na spoločných nehnuteľnostiach, na ktoré sa vzťahovali

predpisy o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov. (Zákon SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.) Ak nemožno výšku pôvodných podielov určiť, považujú sa ich podiely za rovnaké. Nie je prekážkou vydania pozemku, ak je zastavaný stavbou vo vlastníctve oprávnenej osoby; v týchto prípadoch na poskytnutie náhrady platia všeobecné predpisy. (Občiansky zákonník).

Pozemky zo spoločných lesných nehnuteľností, ktoré prešli do obhospodarovania podľa osobitného predpisu (Zákon SNR č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbarialistov, komposesorátov a podobných útvarov.) a ktoré sa majú vydať vrátane pasienkov zo spoločného lesa, sa vydávajú postupom podľa predpisov o zániku niektorých užívacích práv.

Podľa názoru odvolacieho súdu zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že spoločné lesy bývalých urbárikov obce Z. boli odovzdané Krajskej správe lesov B., t. č. P. a to rozhodnutím OPaLH Rady ONV v Trenčíne zo dňa 21.6.1958 č. 981/58 (resp. č. 982/58), teda v rozhodnej dobe podľa § 2 ods. 1 reštitučného zákona. Pokiaľ si teda navrhovateľka uplatnila reštitučný nárok k spoločným nehnuteľnostiam zapísaných vo vl. č. PK 21 kat. úz. Z. žiadosťou zo dňa 29.12.2004 uplatnila si nárok dôvodne, pretože preukázala prechod spoluvlastníckeho podielu k spoločným lesom z jej právneho predchodcu - otca J. na štát, resp. inú právnickú osobu v dôsledku § 3 ods. 1 písm. t/ reštitučného zákona. Nebolo povinnosťou navrhovateľky špecifikovať právny dôvod, v zmysle ktorého si uplatňovala reštitučný nárok odkazom na označenie § reštitučného zákona. Právne posúdenie ňou uplatneného nároku spočívalo na žalovanom správnom orgáne.

Z uvedeného teda vyplýva, že aj keď navrhovateľka si uplatnila reštitučný nárok podľa § 3 ods. 1 písm. d/ reštitučného zákona, a na základe skutkových zistení bolo preukázané, že žiadané nehnuteľnosti neprešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku tohto právneho dôvodu, bolo povinnosťou žalovaného správneho orgánu skutkové zistenia vzťahujúce sa na danú vec právne posúdiť podľa príslušného ustanovenia reštitučného zákona.

Z uvedených dôvodov podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom rozhodnutie správneho orgánu potvrdil, rozhodol vo veci skutkovo a právne nesprávne, a preto odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 O.s.p zmenil tak, že zrušil rozhodnutie správneho orgánu a vrátil vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie.

Odvolací súd o náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 246c ods. 1 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1. Navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal, keďže si ich náhradu neuplatnila.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. februára 2009

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu